

◆ L'HORA NOVA ◆

No passaran !!

Aquesta és la consigna juramentada de tot combatent.

No passaran !!

Eren ja molts a rera guarda que s'havien desbotonat l'armilla per començar a respirar de satisfacció. Veien tan segura l'entrada de les seves forces a la capital de la República, que ja freturaven per a desterrar una que altra eina homicida, en esperança que havia arribat el moment venjatiu.

No hi ha manera de fer-los entendre a bona colla de ciutadans que no res ha canviat. No hi ha manera de fer-los penetrar en la seva idea, que no som nosaltres els que ens havem llançat a la guerra. Nosaltres i els nostres combatents no fem més que estar en la defensiva.

Nosaltres i els combatents, no fem més que defensar la terra que gloriosament encara es diu Espanya i que és defensada amb el braó que cal defensar, quan és una cosa que hom s'estima.

Es passen moments d'emoció, moments de perill, no dubtar-ne, però ah! si la sort fos adversa per als veritables defensors del poble, que passaria? Cal solament donar una llambregada amb el sentiment una mica obert i veureu que sense la victòria del poble el fracàs dels rebels seria superior a la derrota.

Els qui s'empenyen a somriure de satisfacció, perquè veuen les hosts faccioses a pocs quilòmetres de Madrid, saben que no és per defensar el capital, la propietat i la família, saben que qui els fa moure són els mercaders de l'església, aquests que eren ja els únics amos de la nació i que en veure que tot i estrenyent se'ls escorria l'anguila, alçaren tots el Bàcul i sobre la Tiara cardenalícia, junt amb l'espasa oscada i plena de rovell, hi juraren guerra a mort contra el poble conscient i treballador.

El capital i la propietat no pot morir, pot canviar, per convertir-se amb eines per obrir les entranyes de la terra, perquè doni tot el que té de fecond. Això de la família, pregunteu ho a ells i que us diguin l'afecte, l'amor i el desinterès que han tingut pels seus familiars; gent de claustre i casulla quin afecte han demostrat pels seus? Un bon religiós, en professar renúncia a la família, renúncia tot el terrenal, no renúncia, però, el capital.

No som nosaltres els qui hem declarat la guerra, i per això ara i més que mai podem dir: No passaran!! No passaran!!

R. F.

MADRID OBRE EL CAMI DE LA VICTORIA

Dues setmanes de lluita aferrissada en els sectors del Centre, han pogut més en les esperances que tenien posades els rebels d'apoderar-se de la capital de la República, que tot el fort del seu armament facilitat pel feixisme internacional. L'esperit combatiu de l'exèrcit del poble ha frustrat tots els intents d'irrupció de l'allau facciosa a Madrid, i els assaltants, ja no solament es veuen impotents per a avançar, sinó que sofreixen els efectes, en alguns indrets, de la manca de previsió del comandament rebel en deixar d'establir llocs de defensa en la rera guarda. Aquest error tècnic ens demostra que l'enemic fa esforços temeraris per a sortir d'una situació insostenible i que lluita a la desesperada per no tenir una moral ferma per a defensar una causa injusta. D'ací ve que no hagi reparat en escrúpols de cap mena i que es refiï de legionaris, moros i aventurers estrangers per a lluitar contra el poble. El càstig però li cau al damunt, i no ha d'aixecar se'n perquè els defensors de la República i del nou ordre social lluiten i lluitaran ardidament fins arribar a anihilar-lo.

Es feia precís que arribés aquest moment d'enfrontar-se, d'una part, tota la caterva de forces rebels, i de l'altra, els exèrcits del poble, per a evidenciar davant del món que les grans batalles es decanten favorables al cantó dels qui defensen la justícia i el dret dels pobles. I tots els proletaris i organitzacions d'esquerra dels pobles d'Ibèria lluitaran per a donar l'exemple als oprimits i ensenyar-los com amb voluntat es venç i s'aixafa el feixisme.

Madrid, en aquestes hores d'angúnia, ha respost i ha aconseguit barrar el pas a les forces mercenàries. Els actes d'heroisme i de sacrifici no s'han vist isolats, ans bé s'han prodigat, i cada defensor de la República ha estat un home de ferro, impassible en el seu lloc i complimentador de les ordres del comandament. La disciplina que s'ha sabut donar l'exèrcit popular respònd plenament a l'eficiència que ha de tenir la nostra força combativa, tot el pes de la qual ha caigut a les espatlles de l'enemic desmoralitzat. Cal creure que els avantatges d'aquesta primera fase no seran desperdiciats, per traduir-se en noves operacions de molta envergadura; serà el moment de copsar-hi la decidida col·laboració de noves columnes i material de guerra que els pobles germans de Madrid volen aportar-hi per a compartir la glòria de la victòria definitiva que ja s'albira per a un temps no llunyà.

Servem ferm l'optimisme en la victòria i apressem-nos a rendir l'esforç que depengui de nosaltres, des del lloc que se'ns assenyali, per tal de no malbaratar els inicis falaguers que ens ha deparat la derrota dels facciosos a les portes de Madrid. El millor estímul per als pobles ibèrics és l'admirable i heroica defensa que acaba de fer la capital de la República, amb la qual s'inicia la desmoralització de les forces feixistes, i d'aquest fet cal aprofitar-se'n.